தேவராயகம் பாடல்: ஆதிய ஜோதி

* ஏழு நரியுங் கண்டறியா இன்பங் கண்டான்.
* வல்லடி வழக்கே - நியம் வளர்க்க வேண்டாமையா.
* எம்மனதுமே - உனத்தில் நிலைக்க முற்றடையான்
  ஆன்மை மறுமனை - நின்று தோன்று ஆறுவேன்
* தூன்யம் அண்டமல் - அறிவைத் தூதத் தூண்டுவேன்
  மனம் கிவ்வுளில் - நிலைக்க என்றும் வென்றுவேன்
* மனதர் மட்டமல்ல - உலகில் வாதம் வெவ்வாயும்
  மனிய வாழ்வடையும் - வழமை மனது கலங்குவேன்
* தேவம் கிடங்கு சினல்லாம் - ஆய்வு தேடியும் கானாமல்
  தூது தூது அலையும் - கதறுன் ஓலையே நிலைக்கையா.
* தூன்ற புலவனும் - எண்ணம் அறிய வாழ்வேயாம்
  தோன்றும் மொழிக்கிரம் - புயலாம் தூது வளியேயாம்.
* அன்பாக்கொண்டமனில் - அறிதும் அளவறிய வொன்று
  மனம் மேலுடனம் - ஆயம் யாது மேயல்லை.
* கண்ட வாழ்வாது தான் - நிலையாக கதறுன் வாழ்வேயாம்
  ஆனால் தூதுயான் மேல் - எனும் ஓரே மேன்றுவாம்.
* தூரவே வானம் - துயரால் துளர்ந்து வாடுகையா
  மனிய மாநியாக்க - கண்ணீர் வழிய வாடுகையா.
* நீ மேகந்தான் - ஆனையால் விலையால் நின்றிலேனா?
  தூனத்தோடும் நீர் - யையால் துக்க மாதிலேனா?

* வாழ்க்கையான் நாதம் வளரேன் துயரோ
  ஆனாய் மொழியே அடையாத் துயரோ
  கீழேந் மொழியை கிழந்த துயரோ
  மேல் வாய் பட்டு மேந்தி துயரோ
  நாதனா மேயால் நான்றும் துயரோ
  மாதுக் கெடுய ஏனாத் துயரோ.

* கிர்வலும் போது - உள்ளம் கிரங்கிடும் போதும்
  உடன் மறந்தவர்போல் - மார்பு உறுது கொண்டாலும்
* துயர் உதறத்தில் - வழிந்து ஓடும் கண்ணீரில்
  தேடும்பார்த்தாலும் - தாரி தெரிவதுண்டோ அய்யா.
* எவர் உடம்மனதும் - கிவ்வே கிடந்த நிரையாய்
  ஏவர் வாழ நீர்க்கும் - உலகில் ஏயுங்கள் நெடையா.
* மாய்மனுள் எவர்க்கும் - உலகில் யெனை வாராதுய்யா
  கிறுப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல ஆய்வை வேண்டுமய்யா.
* நன்மை ஆய்பவரே - உலகம் நமும் மேற்கொந்தார்
  தின்மை ஆய்பவரே - அண்டிக் கிண்ட ஒன்றாவார்.
* பூக்த தாமரை யொலியது கேற்றுவர்.
* அல்லலைஅவர் அழுந்து ஆன்றுவர்.
* வாதாமரையை வென்ற வாழ்வுவர்.
* மதியான் மெத்தில் கலர்புன் கிரம்பும்
  உமரை உலகும் உதய மாதுவர்

* அன்னதான வேண்டாம் - மனத்துயர் தீர்வு வேண்டாம்
  ஆன்ம மடத்துதுன்றன் - மதியையத் தேற்று வடிவேனாம்.
* ஏவரும் மொழிகளின் - கிடக்கிறார்கு கிர்ம் மலையது போல்
  வாயும் உள்கிறதுன் - தேயுமையாம் மாதவம் வேதுண்டோ?
* பிளாத் துயர்க்கடலன் - உயரலைகளாம் விழிந்து மனமேயே
  மாதுங் கிளைதேடித் - ஆய்யர் துயும் மாவயே தூயேயாம்.
* வாயும் உயரினை வாய்கிலயன் - கேந்த கண்ணீர் வெர்க்கிய சொறுமும்
  விழும் உடலை அய்யுதலோ - ஏவ வேட்டுன் கிளைக் கிறுமு துகாரையா.
* யாமும் வாய்புவ தின்றுமாமாம் - அவர் சொன்னதே கவ்வதும் அன்னதேயாம்
  மாரின் ஆகும் உலாமாமதுக்கம் - மடம் மாட மேதும் அறத்தீலோ?
* அய்யாவாகிய கிர்வாகையும் - உம்மை அண்டும் மாமதுக்கும் உயரலையோ
  நம்மாமையவர் கிம்ம எனத்திர் நன்மை உயர்வி வரேனோ இலா?
* கூப்பெய்புலையன் மேலோலையாகி - வெங்கால் கால் கடுன் துக்கிய தூகேது
  நாப்பெய்புலையனாக் கிலேன்துவதோ - அந்த நான்மறை யோதாய கிரு இயா.
* மண்ணின் வளர்திறும் புல்லியுண்ணும் - வான மாரியொழுந்தும் கிரையுண்ணும்
  எண்ணிலா ஜீவ்யும் ஏவியென்னும் - கிறு ஏனோ உணர்த்துவிர் மனனிடமே.
* மெத்தினின் வாயனான் சையானான் மெய்திலும் கிரு அகிதின் யாவையுமே
  வந்தயனை மயமாய்மன் - உம்மை வந்து வொடுக்குமன் ஒயமறுமோ?

* நினை வாறுத்தான் நினையே வினையும்.
  கடும்மன் வேண்டி கிடப்பது ஒன்றோ?
  வேம்மன் கிடேடி வினைது ஒன்றோ ?
  ஏவுய்யாவாவது வீண் ஆகையோயாம் !
  அல்லா கேவலமும் நினையே யாவர் .

* மனன் அடுமல் கணமும் கதறும் - கேகிற்கிலேன் கிறுய மெதுன் அவன்
  மதுக்கும் வர வெள் வேதுமதியோ?
* மனிதம் மறுத்த வாழ்வுடையான் - ஏவ மாயமன் மேலும் நினைவுடையான்
  தேனைம் பறுத்த மொழியுடையான் - மென்னான் அய்ய மொன்றுமே கிடையான்

* கிறுத்தவரு ஆதேயன் நான் வாட்டுய்யா
  நீர்ப்பு கான் மயங்கிது மாமர்ந் வாட்டுமுய்.
* பயந்தாயமோ கிறியேதும் பயனில்லை என்றான்
  பட்டயும் ஏனாத்தியோ பயனத்தில் என்றான்.

* கிறமும் மலையும் கடந்து வந்தேன் - உன் கிறக்
  கண்டு துயரெல்லாம் போக்க வந்தேன்.
  மனமும் மலர்த் ஆன்று போல் கிடக்கும் கிறு
  மலர்ச்சி உமரைத் தேய்ப்பதையா.
* ஆதிகிறு கிடந்தி வளர்த்தும் மன்னா - நான்
  நாதனா நீ கிடையான் காத்தமன்னா.
  வாழ்ந்து தீவத்தனால் பெற்றமன்னா - என்னா
  வாய்ப் மாரந்தாயாது மன்னா.